

REGLUGERÐ

um Sildarútvegsnefnd og útflutning saltaðrar sildar.

1. gr.

Sildarútvegsnefnd skipuleggur og hefur eftirlit með verkun saltaðrar sildar, þ. m. t. sykursild, kryddsild og önnur sérverkuð sild. Sildarútvegsnefnd hefur með höndum sölu sildarinnar til útlanda eftir því sem sjávarútvegsmálaráðherra ákveður að fengnum tillögum Sildarútvegsnefndar.

Hafi Sildarútvegsnefnd eigi einkaútflutning allrar saltaðrar sildar, skal hún þó ákveða lágmarkssöluverð fyrir hvern markað á hverri tegund verkunar og gæta þess, að ekki sé boðin eða seld sild undir hinu ákveðna lágmarksverði.

Sildarútvegsnefnd skal hafa skrifstofur á Siglufirði, í Reykjavík og á Austurlandi. Heimili, varnarþing og aðalskrifstofa er á Siglufirði. Nefndin skal þó haga störfum og verkaskiptingu milli skrifstofa sinna og starfsfólks eftir því sem hún telur hagsmunum saltsildarsölnunnar og saltsildarframleiðslunnar bezt þjónað hverju sinni.

Sildarútvegsnefnd ræður framkvæmdastjóra og annað starfsfólk eftir því, sem nauðsyn krefur. Framkvæmdastjórar hafa prókúrumboð fyrir Sildarútvegsnefnd og skuldbinda hana eftir reglum um prókúru, að svo miklu leyti, sem öðru vísi er ekki ákveðið.

Ráðherra ákveður laun nefndarmanna og greiðast þau af tekjum nefndarinnar.

2. gr.

Tekjur Sildarútvegsnefndar skulu vera 2% af fob-verði útfluttrar sildar og allt að 5% af söluverði rekstrarvara til sildarsöltunar, sem nefndin hefur til sölumeðferðar. Tekjuafgangur hvers árs leggst við höfuðstól. Sjóði þessum má eingöngu verja í þágu sildarútvegsins samkvæmt ákvörðun nefndarinnar og með samþykki ráðherra.

3. gr.

Sildarútvegsnefnd veitir leyfi til söltunar á sild fyrir innlendan og erlendan markað. Sildarútvegsnefnd getur sett þau skilyrði, sem hún telur nauðsynleg til að tryggja sem best rétt hlutföll söltunar á hina einstöku markaði, góða verkun og geymslu sildarinnar.

Nú hefur söltunarleyfi verið úthlutað, en leyfishafi uppfyllir eigi sett skilyrði eða hlítir eigi þeim fyrirmælum Sildarútvegsnefndar, sem sett hafa verið um verkun, söltun, geymslu, pökkun o. s. frv. og getur þá nefndin fyrirvaralaust svipt leyfishafa leyfinu.

Heimilt er Sildarútvegsnefnd að setja umráðamönnum skipa þeirra, er veiða sild til söltunar, reglur um meðferð sildarinnar í skipunum og við löndun sildarinnar. Sé settum reglum eigi hlýtt, getur nefndin svipt viðkomandi rétti til þess að leggja upp sild til söltunar um lengri eða skemmri tíma.

Sildarútvegsnefnd hefur forgöngu um markaðsleit fyrir saltaða sild og annast um, að gerðar séu tilraunir með útflutning á saltaðri sild, sem verkuð er með öðrum aðferðum en nú eru tíðkaðar, og annað það, sem orðið getur þeim til hagsbóta, sem vinna að framleiðslu saltaðrar sildar.

4. gr.

Enginn má bjóða til sölu, selja eða flytja til útlanda saltaða sild, sem íslensk skip veiða, eða verkuð er hér á landi eða lögð á land verkuð nema löggilding Sildarútvegsnefndar komi til.

Eigi má afgreiða farmskirteini fyrir sildarsendingum til útlanda, nema ákvæðum 4. og 5. gr. laga nr. 62/1962 sé fullnægt.

Söltuð sild í neytendaumbúðum, þ. m. t. niðurlögð sild framleidd úr saltaðri eða sérverkaðri saltsild, er undanskilin ákvæðum laganna um Sildarútvegsnefnd. Með neytendaumbúðum er átt við hvers konar umbúðir um sild, sem venja er að selja beint til neytenda í smásöluverzlunum markaðslandanna eða hliðstæðar umbúðir. Með niðurlagðri sild er átt við, að sildin sé eitthvað frekar unnin en venjuleg saltsild og sérverkuð sild og umlögð úr tunnum eða öðrum saltsildarumbúðum í neytendaumbúðir, eða hliðstæðar umbúðir. Undanskilin ákvæðum laganna er flökuð sild í hvers konar umbúðum með allt að 15 kg. nettóinnihaldi af sild.

Sildarútvegsnefnd er heimilt að veita undanþágu fyrir venjulegri saltsild og sérverkaðri sild svo og flökum í stærri umbúðum, ef hún telur að slíkt hafi ekki óhagstæð áhrif á sölu og afgreiðslumöguleika fyrir saltsildarframleiðsluna almennt til viðkomandi markaðslanda.

Enn fremur er Sildarútvegsnefnd heimilt að veita undanþágu fyrir smásendingum af sild, þegar sérstaklega stendur á.

Öll niðursoðin sild er undanskilin ákvæðum laganna um Sildarútvegsnefnd.

5. gr.

Ráðherra er heimilt, að fengnum tillögum Sildarútvegsnefndar, að veita heildarsamtökum sildarsaltenda eða Sildarútvegsnefnd einkarétt til útflutnings á saltaðri sild eða einkarétt til útflutnings á saltaðri sild, sem verkuð er með tilteknum verkunaraðferðum eða seld til ákveðinna landa. Sé Sildarútvegsnefnd veittur einkaréttur til útflutnings, tekur nefndin ákvarðanir um sölu sildarinnar. Lögmæt ákvörðun verður ekki tekin um sildarsölu nema með samþykki a. m. k. fjögurra nefndarmanna.

6. gr.

Sé Sildarútvegsnefnd eða heildarsamtökum sildarsaltenda veittur einkaréttur samkvæmt 5. gr., skal hver sildarsaltandi bera ábyrgð á gæðum sinnar sildar, en allir saltendur fá jafnt verð fyrir sild, sömu gæða, pökkunar og tegundar, enda sé sildin flutt út með leyfi nefndarinnar og fengizt hafi fyrir hana eigi lægra verð en fyrirframselda sild af sambærilegum gæðum.

Greiða skal af óskiptu sildarandvirði, áður en jafnaðarverð er fundið, hæfilegt gjald að dómi Sildarútvegsnefndar fyrir geymslu, pökkun og annan kostnað í sambandi við sérstaka verkun og meðferð sildarinnar.

Sé Sildarútvegsnefnd veittur einkaréttur, selur hún sildina í eigin nafni. Hver tunna skal við útflutning greinilega merkt, svo að séð verði hver hefur verkað sildina og afhent hana til útflutnings.

Hver sildareigandi ber fulla ábyrgð gagnvart Sildarútvegsnefnd á sild þeirri, er hann afhendir til sölu. Verði Sildarútvegsnefnd skaðabótaskyld vegna galla, sem framleiðanda eða sildareiganda er að kenna, á hún endurgjaldsrétt hjá framleiðanda eða sildareiganda.

Nú verður verðfall eða skylt verður að greiða kaupanda skaðabætur, sem eigi verða raktar til einstakra framleiðenda eða sildareigenda, og er þá heimilt að jafna þeim greiðslum niður á heildarútflutning þess árs.

Sildarútvegsnefnd skal, þar sem því verður við komið, semja svo við kaupendur sildarinnar, að þeir viðurkenni gæði hennar áður en útskipun fer fram, og sé sildin að því leyti þá jafnfamt úr ábyrgð nefndarinnar.

Sildarútvegsnefnd skal gera sitt ýtrasta til að selja sildina ákveðnu verði, og má hún ekki senda sild í umboðssölu, nema brýn nauðsyn beri til.

Skylt er sildareigendum (söltunarstöðvum) að afhenda sild til útflutnings,

þegar Sildarútvegsnefnd telur það nauðsynlegt að ganga frá henni til útflutnings á þann hátt, sem nefndin segir til um. Auk hinnar venjulegu skoðunar og yfirtöku fyrir útflutning hefur Sildarútvegsnefnd rétt til að láta skoða sildina hvenær sem er áður en hún er flutt út. Reynist sildin gölluð eða ekki framleidd í samræmi við verkunarfyrirmæli nefndarinnar eða gæðaákvæði viðkomandi samninga, sem Sildarútvegsnefnd hefur tilkynnt saltendum, getur Sildarútvegsnefnd neitað að taka hana til sölumeðferðar eða útflutnings.

Sildarútvegsnefnd skal, eftir því sem við verður komið, haga útskipun þannig, að sem mestur jöfnuður verði á útflutningi frá söltunarstöðvunum í hlutfalli við magn verkaðrar sildar til útflutnings.

7. gr.

Sildarútvegsnefnd löggildir útflytjendur saltaðrar sildar með þeim skilmáum, sem nefndin telur nauðsynlega um löggildingartíma, framboð og lágmarksverð, um skiptingu markaðsstaða, útflutningstíma og annað það, sem tryggir sem öruggasta sölu saltsildarframleiðslu landsmanna. Nefndin gerir þær ráðstafanir, sem hún telur við þurfa til að tryggja, að löggildingarskilmálum sé fullnægt.

Til þess að geta fengið löggildingu sem útflytjandi samkvæmt þesari grein, skal hlutaðeigandi fullnægja ákvæðum laga nr. 41 2. maí 1968 um verzlunaratvinnu.

8. gr.

Útflytjendur og sildarsaltendur eru skyldir að gefa nefndinni allar upplýsingar, sem hún óskar, um hvað eina, em snertir söltun, sölu og útflutning sildar, og hefur nefndin frjálsan aðgang að verzlunarbókum og skjölum þeirra hér að lútandi. Nefndin og starfsmenn hennar eru bundin þagnarheiti um viðskiptamál útflytjanda, er þau verða áskynja um á þennan hátt.

Skýrslur um sildarsöltun skulu sendar nefndinni daglega.

9. gr.

Sildarútvegsnefnd er heimilt að takmarka sildarsöltun, ákveða hvenær söltun megi hefjast og hvenær henni skuli lokið eða banna söltun um skemmri eða lengri tíma, ef nefndin telur slíkar ráðstafanir nauðsynlegar til að tryggja gæði saltsildarinnar eða sölu hennar.

10. gr.

Reikningsár Sildarútvegsnefndar skal vera frá 1. maí til 30. apríl. Sildarútvegsnefnd skal gera reikningsskil fyrir starfsárið svo fljótt sem auðið er. Ber Sildarútvegsnefnd að senda sjávarútvegsmálaráðuneytinu afrit af endurskoðuðum rekstrar- og efnahagsreikningi nefndarinnar, svo og skýrslu framkvæmdastjóra um störf og rekstur á reikningsárinu, ásamt skrá um eignir og skuldir í lok reikningsársins.

Endurskoðendur skulu vera tveir. Skipar sjávarútvegsmálaráðherra annan án tilnefningar en hinn samkvæmt tilnefningu félaga sildarsaltenda. Ráðherra ákveður þóknun þeirra.

Að lokinni endurskoðun skulu ársreikningar nefndarinnar, svo og skýrsla framkvæmdastjóra, sendir í afriti til allra þeirra sildareigenda, er afhent hafa Sildarútvegsnefnd sild til sölumeðferðar á viðkomandi reikningsári. Sömu gögn skal senda Alþingi, Alþýðusambandi Íslands, Landssambandi ísl. útvegsmanna, Félagi sildarsaltenda á Norður- og Austurlandi og Félagi sildarsaltenda á Suður- og Vesturlandi.

Nú er sölu og útflutningi sildar lokið að fullu fyrir lok reikningsárs, skal þá Sildarútvegsnefnd gera reikningsskil sildarreiknings svo fljótt sem verða má og greiða sildareigendum að fullu eftirstöðvar sildarandvirðis. Skýlt er endurskoð-

endum, ef þess er óskað, að endurskoða þennan þátt reikningsskila, þó að fulln-
aðar reikningskil hafi ekki fram farið.

11. gr.

Nú telur Sildarútvegsnefnd þess þörf að boða til fundar með sildarsaltendum
og/eða sildarútvegs mönnum varðandi mikilvæg atriði um sölu og/eða framleiðslu
sildar, getur nefndin þá boðað til slíks fundar með hæfilegum fyrirvara.

Ef Félag sildarsaltenda á Norður- og Austurlandi og/eða Félag sildarsaltenda
á Suður- og Vesturlandi óska eftir að boðað verði til fundar um mikilsvarðandi
mál sildarútvegs eða sildarsölu, er Sildarútvegsnefnd skylt að boða til slíks fund-
ar, svo fljótt sem við verður komið.

12. gr.

Um brot á reglugerð þessari fer svo sem segir í 11. gr. laga nr. 62/1962.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 62 21. apríl 1962 um Sildarút-
vegsnefnd og útflutning saltaðrar sildar til að öðlast þegar gildi og birtist til
eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld reglu-
gerð nr. 132 23. júní 1952 um sölu og útflutning saltsildar, þar með talin krydd-
sild, sykursild og önnur sérverkuð sild.

Sjávarútvegsráðuneytið, 4. september 1968.

Eggert G. Þorsteinsson.

Jón L. Arnalds.

REGLUGERÐ

um fasteignaskatt í Fáskrúðsfjarðarhreppi í Suður-Múlasýslu.

Fasteignaskatt í Fáskrúðsfjarðarhreppi, Suður-Múlasýslu skal innheimta með
200% álagi eins og hann er ákveðinn í 3. gr. laga nr. 51 10. júní 1964.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 10. júní 1964,
5. gr. sbr. 3. gr., til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum
þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsráðuneytið, 12. september 1968.

Magnús Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt tillögu borgarráðs Reykjavíkur hefur verið ákveðið að fella niður
stöðvunarskyldu á Laugalæk gagnvart umferð um Sundlaugaveg og á eystri akrein
Miklubrautar gagnvart Suðurlandsbraut.

Lögreglustjórnin í Reykjavík, 22. ágúst 1968.

Sigurjón Sigurðsson.